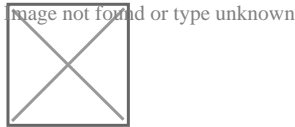


«Και εκ γης προς Ουρανόν» 30 χρόνια στο Βατοπαίδι: το Επιτραπέζιο Ημερολόγιο του 2018

/ [Πεμπτουσία](#)

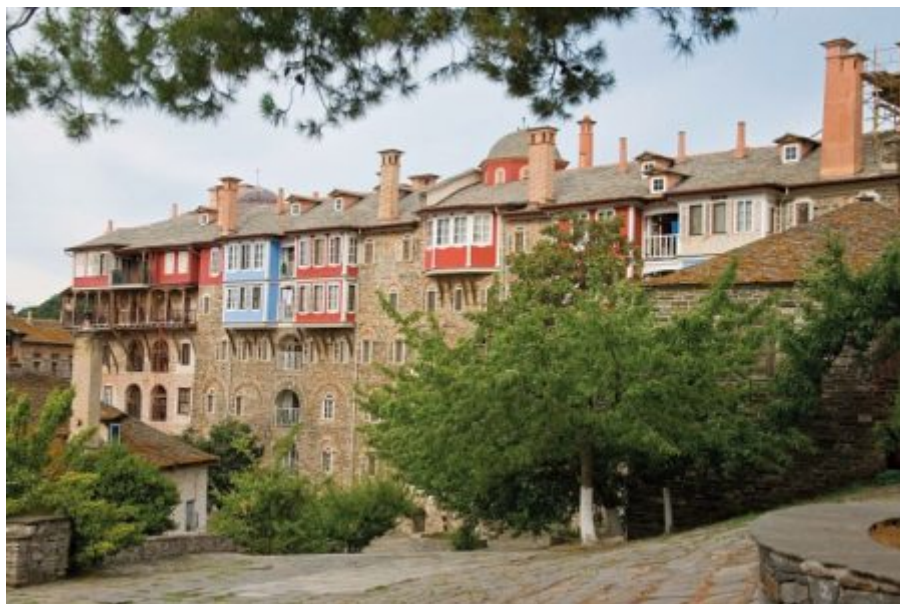


Συμπληρώθηκαν ήδη συν Θεώ τριάντα συναπτά έτη από την κοινοβιοποίηση της Ιεράς και Μεγίστης Μονής του Βατοπαιδίου. Σε πολλούς από τους αναγνώστες της Πεμπτουσίας η επέτειος αυτή δεν θα σημάνει κάτι το ιδιαίτερο. Και δικαιολογημένα. Συνήθως οι επέτειοι έχουν να μας πουν κάτι όταν συνδεόμαστε κι εμείς εμπειρικά με το γεγονός στο οποίο αφορούν. Είχαμε την ευλογία να επισκεφθούμε το Βατοπαίδι το 1987 ως μαθητές της Αθωνιάδος Εκκλησιαστικής Ακαδημίας. Η ευλογία ήταν ακόμη μεγαλύτερη, όπως αποδείχθηκε μετά από πολλά χρόνια, διότι μόλις λίγους μήνες πριν την επίσκεψή μας είχε εγκατασταθεί η συνοδία του Γέροντος Ιωσήφ. Μας δέχθηκαν και μας φιλοξένησαν τότε οι ιερομόναχοι π. Εφραίμ και π. Αθανάσιος, οι οποίοι έφεραν τον τίτλο του Πρηγούμενου, σύμφωνα με το τυπικό των ιδιορρύθμων Μονών. Ήταν οι μετέπειτα Γέρων Εφραίμ, Καθηγούμενος της Μονής και ο Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος, εκ των αδελφών της Μονής.

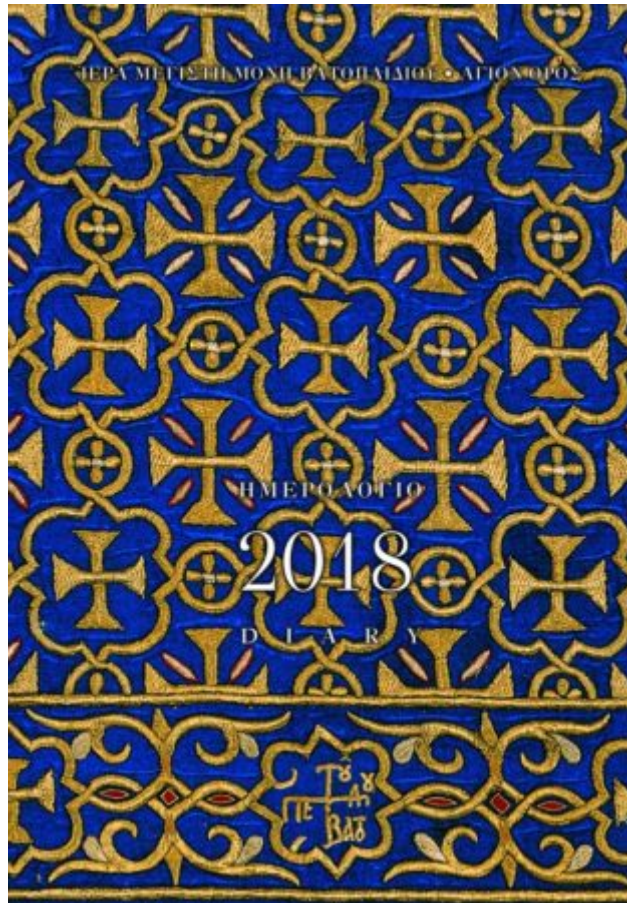


Η επόμενη μας επίσκεψη έγινε το 2007, είκοσι χρόνια αργότερα. Η εμπειρία της

αλλαγής ήταν πραγματικά συγκλονιστική. Θα μπορούσαμε να γράψουμε σελίδες ολόκληρες με τις λεπτομέρειες τί αντικρύσαμε μέσα στο Βατοπαίδι το 1987 και τί το 2007. Θα αρκεστούμε να πούμε μόνο ότι συντελέσθηκε μία πλήρης μεταμόρφωση. Το άλλοτε επιβλητικό μεν, αλλά σχεδόν ερειπωμένο και έρημο οικοδόμημα μεταμορφώθηκε σε ζωντανή μοναστική κυψέλη γεμάτη σφρίγος που ανέδιδε ευωδία και ενέπνεε χαμόγελο πληρότητας.



Στην επέτειο λοιπόν των τριάντα χρόνων από την κοινοβιοποίηση του Βατοπαιδίου είναι αφιερωμένο το ημερολόγιο του 2018 το οποίο εξέδωσε και κυκλοφόρησε η Μονή σε πολυτελή και καλαίσθητο τόμο για επιτραπέζια χρήση. Το πλούσιο εικονογραφικό υλικό συνοδεύεται από επεξηγηματικά κείμενα. Η έκδοση μεταφέρει σε όποιον την κρατάει στα χέρια του στο αγιορειτικό κλίμα, εκεί όπου δεσπόζει η παρουσία της Υπεραγίας Θεοτόκου και όπου κάθε στιγμή αναπέμπονται χιλιάδες προσευχές «στεναγμούς αλαλήτοις» υπέρ της σωτηρίας του σύμπαντος κόσμου. Η έκδοση είναι πανόδετη με κουβερτούρα με διαστάσεις 17 x 24 και στις 176 σελίδες της περιέχει 143 φωτογραφίες. Κάθε ενδιαφερόμενος για παραγγελίες μπορεί να απευθυνθεί στην ηλεκτρονική διεύθυνση pek@vatopedi.gr.



Το Γράμμα του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου και ο πρόλογος της Εκδόσεως από τον Πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο Γέροντα Εφραίμ που ακολουθούν περιγράφουν με τρόπο ακριβή την μετάβαση της Ιεράς Μεγίστης Μονής του Βατοπαιδίου από το καθεστώς της ιδιορρυθμίας σε αυτό της κοινοβιακής μονής. Πολύ δε περισσότερο επισημαίνεται ότι η αλλαγή αυτή εκφεύγει από τα στενά όρια του διοικητικού και γραφειοκρατικού χαρακτήρα. Σηματοδοτεί μία εκ βάθρων πνευματική μεταμόρφωση και αναγέννηση η οποία άρχισε τότε, πριν τριάντα χρόνια και συνεχίζεται έως σήμερα.



Εμείς, ως συνεργάτες της Πεμπτουσίας, η οποία γεννήθηκε τόσο στην έντυπη όσο και στην ηλεκτρονική μορφή με πρωτοβουλία του Γέροντα και των αδελφών της Μονής και διατηρείται έως σήμερα με την υλική και πνευματική στήριξή τους, θέλουμε να καταθέσουμε ως εμπειρία το εξής: Το Βατοπαίδι αποτελεί έναν ασυνήθιστα μεγάλο ιστορικό, πολιτισμικό και προπάντων πνευματικό πλούτο. Ο Γέροντας και οι Πατέρες δεν κράτησαν αυτόν τον πλούτο για τον εαυτό τους. Βρήκαν τους τρόπους να τον κοινωνήσουν στο Ορθόδοξο Πλήρωμα όχι μόνον της Πατρίδας μας, αλλά και όπου γης. Η Πεμπτουσία με τους συνεργάτες της αισθάνεται μεγάλη ευγνωμοσύνη και τιμή που αποτέλεσε το βασικό όχημα μετάδοσης αυτού του πλούτου στον κόσμο.

Ευχαριστούμε τον Γέροντα και τους Πατέρες της Μονής που μας κατέστησαν επί έτη κοινωνούς στην χαρά τους και ευχόμαστε ο Θεός διά πρεσβειών της Θεοτόκου, του πλέον τιμωμένου Προσώπου της Μονής, να τους ενδυναμώνει στο έργο τους.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

Οσιώτατοι, ο τε Καθηγούμενος Αρχιμανδρίτης κύριος Εφραίμ και οι λοιποί Πατέρες της εν Αγίω Όρει Ιεράς Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής του Βατοπαιδίου, τέκνα της ημετέρας Μετριότητος εν Κυρίω αγαπητά,

χάρις εἴη και εἰρήνη τη υμῶν Οσιότητι παρά Κυρίου.

Μετά πολλῆς χαράς ελάβομεν το υπ ἀριθμ. Πρωτ. 1144/20.1.1 και από ιζ' Οκτωβρίου ε. ε. γράμμα της αγαπητῆς Οσιότητος υμῶν, δι ού γνωρίζετε ἡμῖν τα περί της επικειμένης εκδόσεως του κατ' ἔτος επιτραπεζίου ημερολογίου της Ιεράς Μονῆς Βατοπαιδίου δια το ἔτος 2018 υπό τον τίτλον «Και εκ γης προς Ουρανόν. 30 χρόνια στο Βατοπαίδι».



Ὄντως, παρήλθεν ἤδη τριακονταετία από της εγκαταβιώσεως της καθ' υμάς αδελφότητος εν τη Ιερά Πατριαρχική Μονή του Βατοπαιδίου και η Μήτηρ Εκκλησία ου διέλιπε περιθάλπουσα και επιστηρίζουσα υμάς παντοιοτρόπως εις τον ανάντη αγώνα του ασκητικού υμῶν δολίχου. Ασμένως αναθεωρούμεν την έκβασιν της αναστροφῆς υμῶν, ενθυμούμενοι εναργώς ὅτι, κατόπιν αιτήσεως της υμετέρας αδελφότητος προς την Μητέρα Εκκλησίαν, ὅπως επανέλθη η παλαίφατος αὐτή Μονή, μετά από πέντε αἰῶνας ιδιορρύθμου καθεστώτος, εις το κοινοβιακόν πολίτευμα, το Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον ἐξέδωκε το υπ' αριθμ. Πρωτ. 29/9-1-1990 Σεπτόν Πατριαρχικόν Σιγίλλιον επί τη μετατροπή της Ιεράς Μονῆς Βατοπαιδίου εις Κοινόβιον.

Ἐκτοτε, μεθ' ικανοποιήσεως ου μετρίας και πατρικῆς εν Χριστῷ εγκαυχήσεως, επιστηρίζοντες εν προσευχαίς την προσπάθειαν υμῶν, παρακολουθούμεν αγρύπνω ὁμματι τον υπερβάλλοντα κόπον και την θυσιαστικήν διάθεσιν ἅμα τε και την σπουδήν, ὅπως επανέλθη η περίπυστος και ιστορική Μονή του Βατοπαιδίου εις την αρμόζουσαν αὐτή πνευματικήν αἴγλην της κοινοβιακῆς τάξεως, ως αὐτή διετυπώθη παρά του ουρανοφάντορος Βασιλείου του Μεγάλου και των λοιπῶν Θεοφόρων Πατέρων της Μοναχικῆς πολιτείας.



Μετά χαράς η Αγία του Χριστού Μητηρ Μεγάλη Εκκλησία διεπίστωσεν ότι μετ' ακριβείας το Ιερόν υμών Κοινόβιον διέμεινεν «αμιγές και καθαρόν πάσης ιδιορρυθμίας, ιδιοβουλίας τε και καταχρήσεως άλλης μοναστικής», οι δε πατέρες αυτού διατελούν έχοντες «άπαντα κοινά, βρώματα, πόματα, διατροφάς, σκεπάσματα, ιμάτια, υποδήματα, χρήματα και λοιπά, μηδενός ιδιόν τε έχοντος, μηδέ δυναμένου παρακατέχειν ίδιον, εντός και εκτός του Μοναστηρίου κεκρυμμένον, ή, όλως λέγειν, ιδιόν τι έχειν, μέχρι και του ελαχίστου, αλλά συνδιαιτάσθαι κοινώς, και τα αυτά φρονείν και πράττειν και λέγειν άπαντας, το προφητικόν εκπληρούντας λόγιον “ιδού δη τι καλόν η τι τερπνόν, αλλ' η το κατοικείν αδελφούς επί το αυτό”».

Η πατρική ευαρέσκεια της ημετέρας Μετριότητος, ως ποιμενάρχου και Επισκόπου της Αγιωνύμου Πολιτείας, εξικνεΐται και εις ένα έκαστον των αδελφών της Μονής, οΐτινες μετά πολλής φιλοτιμίας ηκροάσθησαν και ενέμειναν εις τα καθωρισμένα υπό της Μητρός Εκκλησίας και αναγραφόμενα εις το Περί Κοινοβιοποιήσεως Πατριαρχικόν Σιγιλλιώδες Γράμμα, εις ό αναφέρεται ότι «ορίζομεν πάντας τω Ηγουμένω υποτάσσεσθαι και υπείκειν, και εγκρατεύεσθαι, ότι η εγκράτειά εστιν αμαρτίας αφάιρεσις, παθών αλλοτρίωσις, θελήματος εκκοπή, σώματος νέκρωσις, και ταις υποθήκαις αυτού και παραινέσεσι προσέχειν τον νουν και μηδένα εναντιούσθαι, μηδέ αντιλέγειν αυτώ το σύνολον, μονάζοντας κοινοβιακώς και διατηρούντας τους όρους των Κοινοβίων Μοναστηρίων απαρατρέπτους, και μνημονεύοντας του ημετέρου Πατριαρχικού ονόματος, ως νενόμισται, διάγοντάς τε εν ομονοΐα και αγάπη πνευματική, και γνώμην φιλάδελφον κατά Θεόν έχοντας, ως μία ψυχή εν πολλοίς σώμασι και συντρέχοντας μετά προθυμίας και χαράς, και επιμελουμένους εις ωφέλειαν του Ιερού Κοινοβίου, ως τω Κυρίω και ουκ ανθρώποις

δουλεύοντας».



Κατά το διαρρέυσαν διάστημα όντως εμεριμνήσατε πολυτρόπως, ώστε το Ιερόν υμών Κοινόβιον ανεπαλαιώθη ήδη και αποκατεστάθη το πλείστον του μνημειακού συνόλου αυτού, επί πλέον δε διεφυλάχθησαν, συνετηρήθησαν, εψηφιοποιήθησαν, εκαταλογογραφήθησαν τα εκπάγλου κάλλους και ωραιότητος κειμήλια του Σκευοφυλακίου της Μονής και ανεδείχθησαν ταύτα πάντα δι' επιμελεημένων εκδόσεων, προβαλλουσών τον πνευματικόν και ασκητικόν πλούτον της Ορθοδόξου Παραδόσεως της καθ' ημάς Ανατολικής Εκκλησίας.

Όσαύτως, ουδόλως εγκατελείψατε την ευθύνην διασφαλίσεως της ουσίας του παλαιφάτου και ιστορικού τούτου Καθιδρύματος, ως ωφείλετε πράξει κατά τους Θείους και Ιερούς Κανόνας, εξ ού και πολλούς και ποικίλους πειρασμούς μεθ' υπομονής διήλθετε, δικαιωθέντες όμως τελικώς. Ευχόμεθα και ημείς ολοθύμως τελείαν και αισίαν την έκβασιν της υποθέσεως και πλήρη αναγνώρισιν των δικαιωμάτων κυριότητος της Ιεράς υμών Μονής, βασιζομένης εις τα Ιερά Χρυσόβουλα, σχετικώς προς το περιώνυμον Σταυροπηγιακόν Μετόχιον του εν αγίοις πατρός ημών Νικολάου του θαυματουργού και των υποκειμένων αυτού. Ταύτα δε πάντα καλώς ειργάσθητε, μη λησμονούντες, συγχρόνως, την ενίσχυσιν των πασχόντων αδελφών, υπό φιλανθρωπίας και μόνον κινούμενοι. Όντως, ο αγών υμών θεάρεστος, «και εκ γης προς Ουρανόν» ευθυδρομεί.



Εφ ᾧ και πατρικῶς και ολοθύμως δια τῶνδε των Πατριαρχικῶν ημῶν ευχετικῶν Γραμμάτων συγχαίροντες, απονέμομεν υμῖν ολόθυμον την Πατριαρχικὴν και πατρικὴν ημῶν ευλογίαν, ευχόμενοι ὅπως Κύριος ο Θεός, δια πρεσβειῶν της Υπεραγίας Δεσποίνης ημῶν Θεοτόκου, της εφόρου της Ιεράς υμῶν Μετανοίας, κρατύνη πάντας υμᾶς, ἐπὶ αισία τελεσφορήσει του μοναστικῶν υμῶν αγῶνος, και επευλογή τα τίμια υμῶν ἔργα, προς δόξαν και εὐκλειαν της Μητρὸς πάντων ημῶν Αγίας του Χριστοῦ Μεγάλης Εκκλησίας και οικοδομήν του λαοῦ του Θεοῦ, Ου η χάρις και το ἀπειρον ἔλεος εἴησαν μεθ ὑμῶν πάντων, τέκνα αγαπητά εν Κυρίῳ.

,βιζ Νοεμβρίου ι

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Το Ἅγιον Ὄρος εἶναι το μοναδικό μοναστικό κέντρο στην Ορθοδοξία, που με την πρόνοια του Θεοῦ ἔχει επιβιώσει για περισσότερο ἀπὸ χίλια χρόνια. Τόπος ασκητικῶν ιδρώτων και αγιότητος, μοναδικά αρχιτεκτονήματα και φυσικό περιβάλλον, σπάνια κειμήλια που καταγράφουν λεπτομέρειες της ιστορίας μας.

Στους αἰῶνες που πέρασαν υπήρχαν περίοδοι ειρήνης και δημιουργικότητας, ἀλλά και περίοδοι βαρβαρικῶν καταστροφῶν. Δόξα, ὅμως, τῷ Θεῷ, διότι ποτέ ο ἅγιος τούτος τόπος δεν ερήμωσε και οι ιερές παραδόσεις του μεταλαμπαδεύτηκαν ἀπὸ γενεά σε γενεά, ἀλλά και ο πολυπόικλος πολιτισμός του ἔφτασε μέχρι τις ἡμέρες μας.



Είναι γνωστό ότι από το 1930 έως το 1970 υπήρξε μία περίοδος κάμψης και λειψανδρίας για το Άγιον Όρος. Αυτό προέκυψε ως αποτέλεσμα των διαφόρων πολέμων και ιδεολογικών ρευμάτων, όπως είχαν εξελιχθεί την περίοδο εκείνη.

Η τα πάντα όμως προνοούσα αγάπη του Θεού στους δυσχειμέρους αυτούς καιρούς, ανέδειξε και πάλι οσίους Αγιορείτες Πατέρες, οι οποίοι με τους ασκητικούς κόπους, την αγία ταπείνωση και τις λοιπές αρετές τους έγιναν φως που έλαμψε και φώτισε τον κόσμο. Έτσι πλήθος νέων ατενίζοντας το φως τους, ελκύσθησαν από αυτό και αφού απετάγησαν τον κόσμο, επέλεξαν την μοναχική ζωή, ώστε το Άγιον Όρος να επανδρωθεί ξανά δια των πρεσβειών της Κυρίας Θεοτόκου, της Ηγουμένης του Αγίου Όρους.

Μία από τις οσιακές εκείνες μορφές ήταν, ο τότε άσημος αλλά τώρα γνωστός πλέον στην Ορθόδοξη Εκκλησία, Γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής (1897-1959), ο οποίος βίωσε στο έπακρο την Αγιορειτική Παράδοση, την δια της μετανοίας απόκτηση των αρετών και χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος. Η παρακαταθήκη του οσίου Γέροντος προς τους μαθητές του επικεντρωνόταν στην σύζευξη του ησυχαστικού και του κοινοβιακού τρόπου ζωής. Με άλλα λόγια στην ησυχία, δηλαδή την άσκηση της νοεράς προσευχής, και την υπακοή.



Ο ίδιος είχε προείδει το μέλλον των μαθητών του και είχε προείπει, ότι πρόκειται να συμβάλουν στην επάνδρωση του Αγίου Όρους. Πράγματι, από την δεκαετία του 1960, λίγο μετά την οσιακή κοίμησή του, άρχισαν να αποκτούν συνοδίες μοναχών τα πνευματικά του παιδιά, ο Γέροντας Εφραίμ, που τώρα βρίσκεται στην Αριζόνα και επάνδρωσε τις Ιερές Μονές Φιλοθέου, Καρακάλλου, Ξηροποτάμου και Κωνσταμονίτου, ο Γέροντας Χαράλαμπος που επάνδρωσε την Ιερά Μονή Διονυσίου, ο Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης που απέκτησε την συνοδία του στην έρημο των Κατουνακίων και ο Γέροντας Ιωσήφ, που επάνδρωσε την Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου και την Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου.

Ο Γέροντας Ιωσήφ γεννήθηκε στην Κύπρο το 1921. Σε ηλικία 15 ετών, το 1936, προσήλθε στην Ιερά Μονή Σταυροβουνίου, για να γίνει μοναχός. Την περίοδο εκείνη μόναζαν στο Σταυροβούνι όσοι Πατέρες, που είχαν γαλουχηθεί στο Άγιον Όρος και στην Ιερά Παράδοσή του. Μετά από περίπου εννέα χρόνια μοναστικής κοινοβιακής ζωής στην Κύπρο, αναζήτησε στον Άγιον Όρος ανώτερη πνευματική ζωή κοντά στον όσιο Γέροντά του Ιωσήφ τον Ησυχαστή. Έζησε κοντά στον Γέροντά του άλλα δώδεκα χρόνια έως την οσιακή κοίμησή του. Στην συνέχεια, αφού επάνδρωσε την Ιερά Μονή Κουτλουμουσίου έγινε Ηγούμενος στην Ιερά Μονή Τιμίου Σταυρού στην Μίνθη της Πάφου και αφού απέκτησε συνοδία επέστρεψε στο Άγιον Όρος. Ζούσε ασκητικά στην Νέα Σκήτη με την συνοδία του από το 1983 έως το 1987, όπου τότε οι λιγοστοί ηλικιωμένοι Βατοπαιδινοί Πατέρες, το Οικουμενικό Πατριαρχείο και η Ιερά Κοινότητα του Αγίου Όρους, προσκάλεσαν και ενέκριναν την σταδιακή εγκατάσταση της συνοδίας στην Ιερά Μονή Βατοπαιδίου.



Στο Άγιον Όρος διασώθηκε ένα μεγάλο μέρος του Ελληνικού πολιτισμού, όπως αυτός γεννήθηκε και αναπτύχθηκε αρχικά στην Μεσόγειο. Έφθασε στην ακμή του τον 4ο αιώνα π.Χ. και διαδόθηκε σε όλο τον τότε γνωστό κόσμο από τον Μέγα Αλέξανδρο. Μεταλαμπαδεύθηκε και ενσωματώθηκε στην Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και μεταμορφώθηκε σε Ελληνοχριστιανικό πολιτισμό σε όλη την μακρά περίοδο της υπάρξεως της Ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και διήρκεσε μέχρι την πτώση της Κωνσταντινουπόλεως στα χέρια των Οθωμανών το 1453.

Ο πολιτισμός αυτός συσσωρευμένος στις μεγάλες βιβλιοθήκες του Αγίου Όρους, όπως αυτήν του Βατοπαιδίου, έμελλε και πάλι να συνεισφέρει τα μέγιστα, αφού μετά από 300 χρόνια, το 1749, όταν πλέον κινδύνευε να χαθεί και η ελληνική γλώσσα και ο υπέροχος αυτός πολιτισμός, μεταξύ άλλων κτίστηκε από την Ιερά Μονή Βατοπαιδίου στον απέναντι λόφο από την Μονή, η Αθωνιάδα Ακαδημία.

Έφερε το όνομα Ακαδημία για να θυμίζει την Ακαδημία του Πλάτωνα και τις ρίζες του Ελληνικού πολιτισμού, προκειμένου να επαναφέρουν στην μνήμη τους την καταγωγή τους οι Έλληνες εκείνης της εποχής. Μία ένδειξη μαρτυρίας αυτής της συνέχειας φαίνεται στο προστώο της Μονής Βατοπαιδίου, αλλά και άλλων Μονών του Αγίου Όρους, όπου ζωγραφίζονται και οι Έλληνες αρχαίοι φιλόσοφοι.

Από τους Σχολάρχες και τους μαθητές της Αθωνιάδος και κυρίως τον Ευγένιο Βούλγαρη (1716-1806) και τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό (1714-1779) δημιουργήθηκε εκείνο το νέο για την εποχή ρεύμα ιδεών, που οδήγησε τελικά στην υλοποίηση έστω από μέρος του ονείρου της Ελληνικής Επανάστασης.



Το Βατοπαίδι βρισκόταν πάντα μεταξύ της ιεράς παραδόσεως του Ησυχασμού και της κοινωνικής ιεραποστολής, όπως προκύπτει και από την κοινωνική ιεραποστολική δράση πολλών Αγίων που έζησαν σε αυτήν.

Αυτή την ιερά παράδοση και το μεγάλο ιστορικό βάρος του εγχειρήματος της επανδρώσεως της Ιεράς αυτής Μονής γνώριζε ο Γέροντάς μας Ιωσήφ, όταν αρχικά αρνήθηκε να μεταβεί εκεί. Και τελικά μόνο μετά την προτροπή του Γέροντος Εφραίμ του Κατουνακιώτου και του Οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου, δέχθηκε με μεγάλη πίστη το μεγάλο βάρος της επανδρώσεώς της.

Το 1990 το Βατοπαίδι έγινε κοινόβιο. Χρωστούμε μεγάλη ευγνωμοσύνη στους τότε Πατέρες που με τους κόπους τους έγιναν ο συνδετικός κρίκος μεταξύ του ιδιορρύθμου και κοινοβιακού βίου, και φρόντιζαν με αγάπη κατά την δύναμή τους την Ιερά αυτή Μονή. Αδελφοί του κοινοβίου φρόντισαν αυτούς τους Γέροντες μέχρι την κοίμησή τους.

Με την Χάρη του Θεού η συνοδία σύντομα αυξήθηκε. Ένα επιτελείο από επιστήμονες κάθε σχετικής ειδικότητας άρχισε να συμβουλεύει και παράλληλα με τους Πατέρες να εργάζεται στην Ιερά Μονή, προκειμένου να αναστηλωθούν τα κτήρια, να συντηρηθούν τα κειμήλια, να καταλογραφηθούν και να ψηφιοποιηθούν.

Ο κρυμμένος αυτός πνευματικός πλούτος έπρεπε να διασωθεί, να αναδειχθεί και να προβληθεί, πράγμα που συντελείται με τις πνευματικές και άλλες εκδόσεις, με την διάδοση του λόγου του Θεού, τα επιστημονικά Συνέδρια και Ημερίδες. Με αυτήν την προοπτική η Μονή το 1995 εγκαινίασε την παρούσα σειρά ημερολογίων, που κάθε φορά αναδεικνύει η σχολιάζει κάποιο πνευματικό, πολιτιστικό η ιστορικό γεγονός.



Το παρόν ημερολόγιο ανατρέχει στις εργασίες, προσπάθειες και γεγονότα που έγιναν το διάστημα της τριακονταετίας που πέρασε, από την έλευση της συνοδίας στην Ιερά Μονή.

Η Χάρις του Θεού είναι εκείνη που επιτελεί το παν. Ο Χριστός είπε, «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιωάν. 15,5). Αλλά και ο Απόστολος Παύλος λέει «τοις αγαπώσι τον Θεόν πάντα συνεργεί εις αγαθόν» (Ρωμ. 8,28). Ο πνευματικός αγώνας των αδελφών συνεχίζεται και εκδηλώνεται ως εκζήτηση της βασιλείας των Ουρανών, «ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν» (Ματθ. 6,33). Ευχόμεθα και ελπίζουμε η συνοδία να συνεχίσει στα ίχνη της Ιεράς Παραδόσεως, όπως την παρέλαβε από τους πνευματικούς γεννήτορες και Πατέρες της.

Ευχαριστούμε θερμά όσους συνέβαλαν και συμβάλλουν στην προσπάθεια διατηρήσεως και αναδείξεως του εξαίρετου αυτού ορθόδοξου πνευματικού και πολιτιστικού πλούτου. Ευχόμεθα από καρδιάς σε όλους, την ευλογία της Κυρίας Θεοτόκου, της Ηγουμένης όλου του Αγίου Όρους και ιδιαιτέρας προστάτιδος της Μονής μας, στους δύσκολους καιρούς αυτούς που ζούμε να εμπνεόμεθα στον

«καλόν αγώνα» και να βαδίζουμε απρόσκοπτα την οδό της σωτηρίας.

Ο Καθηγούμενος της Ιεράς

Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου

† Αρχιμανδρίτης Εφραίμ